

FØDT 1932 I DANMARK
BORN 1932 IN DANMARK

GERDATHUNEANDERSEN.DK

GERDA THUNE ANDERSEN

Efter at jeg i mange år, på en meget bevidst måde, har arbejdet med skulptur i en stram og ofte symmetrisk form og med arkitektur som den vigtigste reference, begyndte jeg for en 10-15 år tilbage at interessere mig for opløsningen af menneskeskabte bygningsformer, samt for, hvad jeg kalder kaotiske og stabile områders samtidige eksistens.

Dette skift i udtryk faldt sammen med at jeg blev meget optaget af den værdistrid, der eksisterer mellem de tre monoteistiske religioner, Islam – Kristendom og Jødedom, og som finder sted i forstærket form netop i disse år.

Der er et ensidigt og destruktivt fokus på de forskelle, der skiller os, frem for de ligheder, der forbinder. Vælger man at lede efter samlingspunkterne, findes der overraskende mange fælles træk i det åndelige værdigrundlag, som vores religiøse og kulturelle arv bygger på, og mange af disse ligheder findes materialiseret i mange forskellige former for arkitektur og kunst.

Kuplen, hvælvet eller domnen, som symbol på himmelrummet, er f.eks. et arkitektonisk fællestræk hos de parter der strides om at besidde sandheden om livet, Gud og mennesket.

Denne interesse blev yderligere skærpet efter at jeg havde haft lejlighed til et længere ophold i Syrien, hvor jeg blev meget optaget af den arabiske kultur.

Min kunst der fortrinsvis bevæger sig indenfor skulpturen og installationer er for en stor del formet af den tid jeg lever i og de politiske problemer, jeg dagligt bliver konfronteret med.

GERDA THUNE ANDERSEN

For many years I have worked with sculpture in a strict and often symmetrical shape, consciously taking architecture as the main reference. But 10-15 years ago I turned to the dissolution of man-made building forms, and to what I call simultaneous existence of chaotic and stable areas.

This shift in expression coincided with the period of my very deep concern about the conflict of values, existing between the three monotheistic religions: Islam, Christianity and Judaism, which escalated exactly during these years.

There exists a one-sided and destructive focus on the differences that divide us, rather than the similarities that connect. If you choose to look for connection points, there are surprisingly many common features in the spiritual values, on which our religious and cultural heritage is based, and many of these similarities are materialized in a variety of different forms of art and architecture.

Dome, convex or sphere, as a symbol of the sky, for example, are architectural commonalities among the parties, arguing about who possesses the absolute truth about Life, God and Man.

This interest became stronger after I had a chance to stay longer in Syria, where I was fascinated by the Arab culture.

My art, mainly expressed in sculptural forms and installations, is to a large extent shaped by the time I live in and the political problems I face daily.

ALL MEN ARE BROTHERS

Lige fra første gang jeg besøgte Tegnernes museum tilbage i Goerne, var det 'De Blinde', Tegnernes sidste ufuldendte skulptur, der gjorde størst indtryk på mig, og da jeg gennem årene flere gange er vendt tilbage, er det den samme fascination, der møder mig.

Hvorfor nu det, kunne man spørge, og svaret forekommer mig i dag ligetil, fordi netop denne skulptur er så aktuel både i sit emne, men også i sit skitseagtige dekonstruktive formsprog. Skulpturen kan i mine øjne og i dagens kontekst opleves som en politisk skulptur. Mit eget kunstneriske møde med Tegner vil derfor tage afsæt i denne skulptur, fordi jeg gennem de sidste år netop har brugt det politiske som reference ramme i mine værker.

Det er tydeligt, at Rudolph Tegner var nået til et punkt i sit liv, hvor han var meget optaget af døden og havde fundet genklang for sine tanker i mødet med dette begravelses tog på sin sidste rejse til Marokko. Samme billede af et ligtog, hvor den døde bæres shoulder high, som englænder-

ne kalder det, ser vi dagligt i nyhedsmediernes fra den arabiske verden, hvor man bærer sine døde ofre for attentater og krige til graven på denne måde. 'De Blinde' giver mig hver gang, jeg ser den, en følelse af sorg og håbløshed.

Skulpturen er med sit symbolske formsprog et billede på den arabiske verden. Overalt ser man disse referencer lige fra det helt aktuelle blodbad der dagligt finder sted i Syrien til 'De Dødes By' i Kairo.

Det er med dette fokus jeg har lavet mit værk til udstillingen.

IDE

I skulpturen 'De Blinde' er det mændene, der bærer den døde til graven, for i den arabiske verden er det traditionelt kun mænd, der begraver de døde, kvinderne anses for at være for følelsesladede. Hvis der er for megen gråd, hindrer det den døde i at begive sig videre fra dødens mellemstadiet til Paradis.

Jeg har valgt et horisontalt værk som modvægt til Tegnernes opretstående skulptur. Jeg har lagt den døde skikkelse, i dette tilfælde en mand, i størrelsesforholdet 1:1 horisontalt på gulvet på en forhøjning, svøbt/viklet i et hvidt klæde. Det er medens den døde stadigvæk ligger på jorden i hjemmet, at kvinderne samles og har mulighed for at tage afsked og vise deres sorg, inden mændene bærer den afdøde bort.

Den grønne farve, som er sejrns farve i den arabiske verden, og som går igen i de fleste af disse landes flag, har en ganske bestemt symbolsk betydning i den muslimske tro. Farven grøn er anset for at være Muhammeds yndlingsfarve, og han skal ofte have båret en grøn kjortel. Grøn er også symbol på naturen og på Paradis, derfor er mange moskékupler grønne. Paradis beskrives i Koranen som et frodigt sted med floder og træer i overflod, og hvor beboerne er klædt i grønne silkekæder. Den grønne farve indgår derfor i værket.

(Teksten forsætter på side 48)

ALL MEN ARE BROTHERS

Den indhyllede krop hviler på et podie bygget af sandblæste aluminiumsplader.

Disse plader bærer følgende tekst både på arabisk og dansk.

Teksten er et vers fra koranen (5:32) der siger:

If anyone slays a man, it is as if he has slain all mankind...

-If anyone saves a life, it is as if he had saved wthe lives of all mankind.

GERDA THUNE ANDERSEN
SKULPTUR AF GIPS, LÆRRED, MALET MDF,
GLASBLÆST ALUMINIUM, FOLIE
2013

From my first visit to the Tegner's museum back in the 60ies, it was his last unfinished sculpture 'The Blinds' that produced the biggest impression on me. And every time I returned to the museum over the years, I felt the same fascination over it.

Why is that? – One might ask, and the answer seems straightforward to me today: because this particular composition is very actual both in its subject matter, and also in its sketchy deconstructive design. The sculpture can, in my eyes and in today's context, be perceived as a political sculpture. My own artistic meeting with Tegner will be based on this sculpture, because just last year I used politics as a reference in my work.

It is clear that Rudolph Tegner once reached a point in his life where he was very concerned with death and found an echo of his thoughts in the meeting with the funeral procession on his last trip to Morocco.

The same picture of a funeral procession where the deceased is carried shoulder high, as the British call it, we see daily in the news media from the Arab world, where people carry bodies of their victims of attacks and wars to the grave in this way. 'The Blinds' gives me a feeling of sadness and hopelessness every time I see it.

This sculpture with its symbolic mode of expression is a true image of the Arab world. Everywhere you see these references ranging from the current slaughter that daily take place in Syria to THE CITY OF THE DEAD in Cairo.

I am presenting my work for the exhibition with this particular focus.

IDEA

In the sculpture 'The Blinds', the men are carrying the dead to the grave, because in the Arab world traditionally only men are allowed to bury the dead: women are considered to be too emotional. If there is too much crying, the

noise is disturbing the souls of the dead on their way through death to Paradise.

I have chosen a horizontal work in opposition to the Tegner's upright sculpture. I placed the figure of the dead, in this case a man in the scale of 1:1, horizontally on the floor on a raised platform, wrapped/wound in a white cloth. It is while the dead is still lying on the ground at home, the women come and have the opportunity to say their last goodbye and show their sorrow before the men carry the deceased away.

The green colour is the colour of victory in the Arab world, it is present the flags of most of these countries, and this colour has a very particular symbolic significance in the Muslim faith. Green colour is considered to be Muhammad's favourite colour, and he'd often worn a green robe. Green is also a symbol of nature and Paradise; therefore many mosque domes are green. Paradise is described in the Koran as a fertile place with rivers and trees in abundance, and where residents are dressed in green silk dresses.

Therefore the green colour is included in my work.

The shrouded body resting on a podium built of sand-blasted aluminium plates.

These plates bear the text in Arabic and Danish. The text is a verse from the Koran (5:32) that says:

"If anyone kills a person, it would be as if he killed the whole mankind.

And if anyone saves a life, it is as if he saves the whole mankind."

GERDA THUNE ANDERSEN
SCULPTURE OF PLASTER, CANVAS, PAINTED MDF,
GLASS BLASTED ALUMINIUM, FOIL
2013